

Em/ Ce/ Kare = Yaşam

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Per, 03/03/2011 - 19:44

Akşamları ne yapıyorsunuz?

Televizyonun karşısında bir dizinin üstünden atlayıp, ötesine mi

tırmanıyorsunuz?..

Yoksa arkadaş sohbetleri içine dedi kodu serpiştirip, Tanrı'dan mutluluğunuza

ferahlık mı diliyorsunuz?

Ya kestirmeden bilincinizi alkole batırıp, zamanınızın katili mi oluyorsunuz?..

Sahi, [örneğin,] geçtiğimiz Pazar günü ne yaptınız?

Yoksa vur patlasın/ çal oynasın bir ortamda "**Gönül**"ü mü oynattınız?.. Sahi

ne yaptınız?

Nasıl bari **“gönül”**ünüz iyi oynuyor mu?.. Havalar nasıl?

Diyelim ki, bir “of” çektiniz... Karşıkı dağın değil ama, hiç değilse o dağın

başını sarmış olan dumanların yıkılıp gitme umudunu taşıyor musunuz?..
Ancak Gönül ferman dinlemez, bunu da biliyorsunuzdur, inşallah.

Ya da fermanı, [örneğin,] Gönül'ün dinleyebileceği cinsten yazmalı, belki de...

Ne dersiniz?

Gördüğünüz gibi, bu gibi sorunların altından kalkmak zor zanaattır, zor!..

Çünkü bu türden sorular, dibinde sizin kişisel “sorun”larınızı taşır...

Çünkü kişisel sorunlarınızın en dibinde de zamanı doğru kullanmamak yatar.

Her gün size yeniden armağan edilen o büyük hazineyi har vurup, harman

savuruyorsanız, yukarıdaki sorulara doğru yanıtlar veremez, yaşamınızın

çinde eriyip gidersiniz...

Ve sonra da geçmişinize şöyle bir göz gezdirip;

- **“Ne yapayım, kader.”** der... Ve yine aynı dizi dolabının karşısına

geçersiniz...

Ve böylece yol alır kaderiniz... Sadece sizin elinizde olan ve bir türlü el ele

tutuşmadığınız boş vermişliğinizin dünyası...

Diyelim ki, bir Allah'ın günü gökten bir vahiy indi. Ve siz, hışımla kalkıp

düğmesine basıverdiniz evinizin salonuna bağdaş kurmuş "**zekâvet**

kutu"nuzun...

Ve ailenizin, arkadaşlarınızın ortasına oturup, onların yüzlerine dikkatlice

bakıp, geçmişinizle geleceğinizin birleştiği noktada, [yani içinde

bulduğunuz şu anda] durup şöyle bir hayatınıza şöyle dikkatlice baktınız...
Ne görüyorsunuz?..

Geçmiş yaşanıp bitirilmiş bir kader olarak değil, geleceğinizi aydınlatacak bir

laboratuar olarak görebiliyor musunuz?

Tecrübe birikimlerinizden altın değerinde dersler çıkartabiliyor musunuz?

Ve böylece gerçekten yaşamaya yeniden başlayabiliyor musunuz?..

İşte Batılıların **Egzistansiyalizm** adını taktıkları felsefenin özü budur.
Hayatın bir anında zamanı durdurup, parmağını şakağına dayayıp: Durmak!..
Geçmişe, eleştirel aklın aydınlığı ile bakıp, geleceği aydınlatarak yeniden

yaşamaya başlamak... Yaşamın defterini dürüp, yeni ve bembeyaz yeni bir

sayfa açarak: Uyanmak!..
“Bir ağaç gibi tek ve hür...

Ve bir orman gibi kardeşçesine... [yaşamak!]"

İşte bu bilinç noktasının eşiğini aşındırarak ve bu “hasret”i yüreğinde

duyarak, yaşamak!..
Bizim dilde de bu düşünce biçimine, “**varoluşçuluk**” deniyor.

Yani, var olma mücadelesinin içinde olmak!..

“Kendi”ni yeniden inşa etme mücadelesinin emekçisi olmak...

Yani sözün kısası, “adam” olmak!...

Adam!

Faruk HAKSALfaruk.haksal@politikadergisi.com [2]**Yorumlar**

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Kültür/Sanat](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (27/05/2026 - 05:18 tarihinde yazdırıldı):<https://politikadergisi.com/makale/em-ce-kare-yasam>**Bağlantılar:**[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>[2] <mailto:faruk.haksal@politikadergisi.com>[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>[5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>